

VISSEN VASTHOUDEN

MET EEN VOERCAMPAGNE

Pascal Phillippi (43) vist nooit zonder vooraf te hebben gevoerd. Dit aangezien zijn werkterrein de grote, openbare wateren omvat. Op deze uitgestrekte waterpartijen is voorvoeren in zijn optiek essentieel om kans te maken karper te kunnen vangen.

TEKST & FOTOGRAFIE: PASCAL PHILIPPI

Zomaar ergens neerploffen en gaan vissen op uitgestrekte wateren zoals de Randmeren, het IJsselmeer, Markermeer, Haringvliet, Hollands Diep of de grote rivieren is geen doen. Dan ben je op goed geluk bezig, en bij de visserij op groot water moet je het geluk juist proberen af te dwingen. Een voercampagne kan dan het verschil maken. Daarom vis ik nooit – in welke periode van het jaar dan ook – zonder vooraf te hebben gevoerd. De kunst daarbij is om een voerstek op te bouwen op de juiste plek: in zogenaamde *holding areas* of op strategische punten op de trekroutes van de karper. Je wilt de vis als het ware ‘opvangen’. Zo kunnen ze aan je aas wennen, waardoor je ze hopelijk vast kunt houden of ze in ieder geval regelmatig terugkeren naar de voerplek. Uit verschillende praktijkvoorbeelden en video’s blijkt dat sommige vissen na drie dagen nog een kijkje komen nemen of er iets te halen valt.

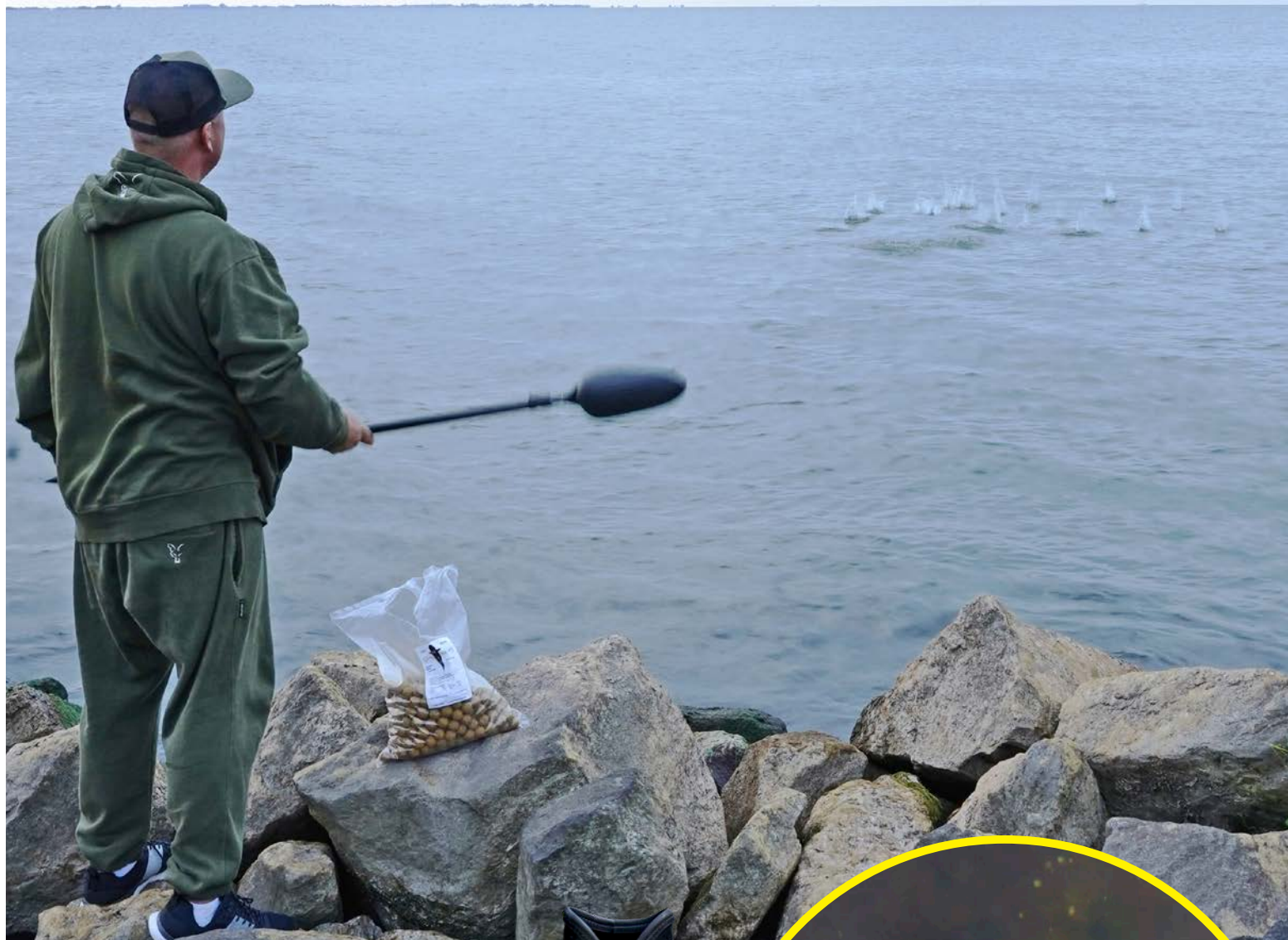
FLIPPERKAST

Het karpervissen op groot water is te vergelijken met een flipperkast, zo heeft de ervaring me geleerd. De vissen leggen op hun routes naar de winterplekken (najaar) en de paaiplekken (voorjaar) vele kilometers af. Tussendoor kunnen ze werkelijk overal opduiken. Het is dus zaak om die specifieke plekken te ontdekken en als de tijd daar is je plan hier strategisch op af te stemmen. Maak daarbij echter niet de fout om vast te roesten. Het mooie van het grote open water is dat veel theorieën over het gedrag van de vis in de praktijk worden gelogenstraft. Het kan zo zijn dat je het ene jaar op een bepaalde stek goed vangt, maar dat die de volgende jaren (bijna) niets oplevert. De vissen hebben de ruimte en maken daar gebruik van. Ook zogenaamde ‘honkvaste’ karpers kunnen in korte tijd grote afstanden afleggen. Wordt een vis twee keer in een jaar tijd op dezelfde plek gevangen, dan krijgt dit exemplaar vaak al snel het label honkvast opgeplakt. Maar deze karper kan in de tussentijd gemakkelijk een heel eind op pad zijn geweest.

DOOR HET JAAR HEEN

Het najaar is een van de mooiere periodes voor een voercampagne omdat je de vis goed kunt vasthouden op een voerstek. Ze blijven dan graag rondhangen of komen terug naar je stek. Dit kun je vaak doortrekken tot de winter begint. In dat laatste jaargetijde is het een kwestie van minimaal voeren. Zodra de watertemperatuur onder de 4° Celsius duikt lijkt het wel of

‘OP HET GROTE WATER HEB IK IN ALLE OMSTANDIGHEDEN (WIND, LUCHTDRUK, MAANSTAND, WEERTYPE) VIS GEVANGEN, WAT BETEKEN DAT ER EIGENLIJK GEEN AANKNOPINGSPUNTEN ZIJN – JE KUNT DUS ALTIJD GAAN VOEREN EN VISSSEN’

de karpers een soort van winterstop hebben. Het kan dan langer duren voor je een aanbeet krijgt. Als het water richting het voorjaar begint op te warmen door de eerste zonnestralen, trekken de vissen graag naar het ondiepe. Je moet je voerstek dan meeverhuizen met de trek van de karper. Aangezien je ze in deze periode niet lang kunt vasthouden, moet je ze op de trekroutes aan het azen zien te krijgen. De paaiplekken laat ik met rust, maar vlak voor en na de paai vis ik daar wel in de buurt om deze vissen (op) te vangen. In de zomer zwerft de vis uit en kun je ze eigenlijk overal wel tegenkomen.

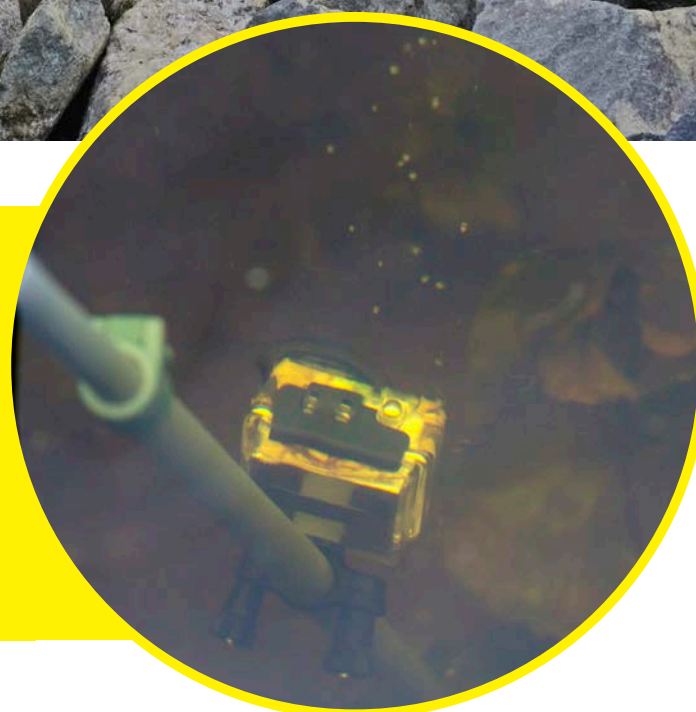
TWEE TOT DRIE KEER

Heb ik een stek op het oog, dan voer ik gemiddeld twee tot drie keer voordat ik ga vissen. Het liefst zou ik dat elke dag voorafgaand aan de sessie doen, maar dat kost me simpelweg te veel tijd. Gelukkig kan je op groot water ook prima om de dag voeren en je stek onderhouden – en als dat niet lukt voer ik om de twee dagen. Dat doe ik vanwege mijn werk altijd ‘s avonds, maar ik let niet speciaal op tijden. Ga gewoon voeren wanneer het jou uitkomt. De hoeveelheid voer is afhankelijk van de watertemperatuur (zie kader) en houd ik gelijk tijdens de campagne. Het voer omvat boilies in combinatie met particles als maïs en tijgernoten. Om de witvis te ontwijken pas ik de bereiding van de particles aan – tijgernoten normaal bereiden maar niet laten slijmen, maïs niet koken maar 48 uur weken – en houd ik rekening met de samenstelling van mijn boilies (hardheid, grootte, ingrediënten die niet in de smaak vallen bij witvis). Die moeten hard blijven tot de volgende voer- of visbeurt en dus twee dagen kunnen blijven liggen – zacht voer kan al binnen een uur zijn opgegeten door witvis, grondels, kreeften of krabben.

>>

>> WATERVOGELS

Over het algemeen heb je op het grote water weinig last van watervogels. Zie ik die toch op mijn stek, dan ben ik daar – in tegenstelling tot veel andere karpervissers – wel blij mee. Daaraan kan ik namelijk zien of mijn voercampagne werkt. Is er geen vis langsgelopen, dan wordt je stek leeggegeten door de vogels. Zie je dat als je aankomt, dan heeft vissen naar mijn mening weinig zin en kun je beter weer naar huis toe. Ook controleer ik graag met behulp van een kijkkamer of onderwatercamera of er nog aas ligt – zeker als ik niets heb gevangen doe ik de volgende dag voor de zekerheid vaak een check.

>> WATERTEMPERATUUR

De watertemperatuur is leidend voor de hoeveelheid boilies en particles die ik voer. In de winter voer ik daarom minimaal: maximaal 1 kg per keer. Stijgt de watertemperatuur richting het voorjaar (12-15°C) dan voer ik gemiddeld 2,5 kg per dag. In de zomer kun je op het grote water bijna niet te veel voeren (5 tot 10 kg) aangezien de stekken zo leeg worden gegeten als de karper erop trekt. Daalt de watertemperatuur in het najaar, dan gaat de vis zich volvreten voor de winter. Daarom verdubbel ik de hoeveelheid voer ten opzichte van dezelfde omstandigheden in het voorjaar naar 5 kg per dag. Zodra de temperatuur onder de 12°C komt schroef ik de hoeveelheid voer terug naar 1 tot 2 kilo om de dag.

‘DE UITDAGING VAN HET VISSEN OP GROOT WATER IS AANZIENLIJK, MAAR ALS HET LUKT EN JE LOON NAAR WERKEN KRIJGT IS DE VOLDOENING DES TE GROTER’

KWALITEIT EN PRIJS

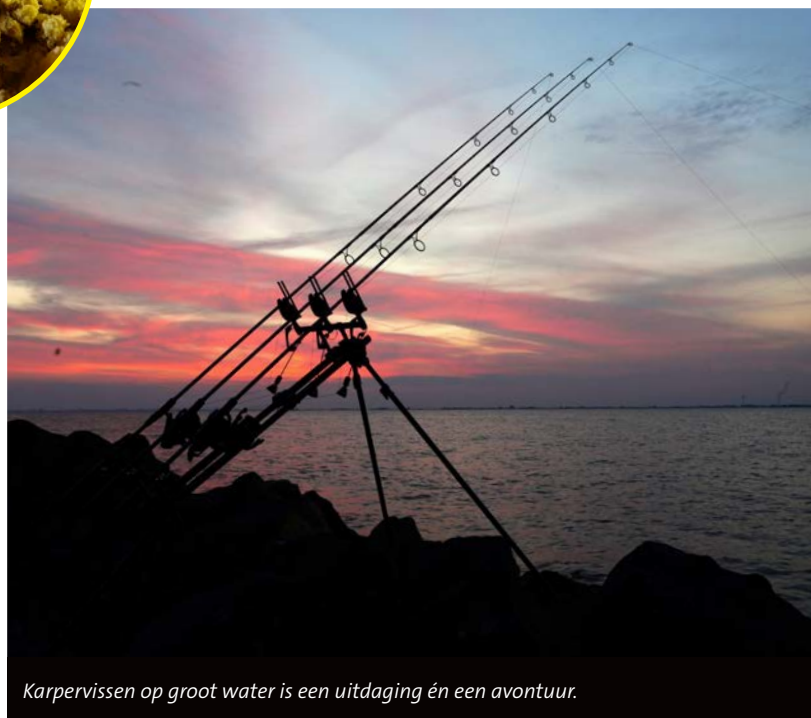
Jarenlang heb ik zelf mijn eigen boilies gedraaid en me verdiept in tal van theorieën. Daar kan ik een boek over schrijven, maar in de kern komt het erop neer dat je met een goed product wilt vissen wat vis op de kant brengt. Laat je daarbij niet te veel in de luren leggen door de geur van boilies. De vis proeft de alcohol, olie of MPG-basis van de bol, geur doet er niet zoveel toe. De smaak vind ik daarentegen wel belangrijk. Smaken die wij lekker vinden (zoet, vis, vlees of kruiden) vallen bij de vis vaak ook in de smaak – al vindt de karper soms zaken lekker die wij vies vinden. Ook toevoegingen zoals boterzuur, betaïne en zoetstoffen werken in kleine doseringen als karpermagneet. Bij het vissen op groot water komt daar nog wel bij dat de kwaliteit en prijs in lijn moeten zijn: er gaat nogal wat aas doorheen. Je kunt het uiteraard zo duur maken als je zelf wilt, maar voor ongeveer 5 euro per kilo kun je bij diverse boiliemerken goed spul kopen om mee te voeren op het grote water. Combineer je dit met particles zoals maïs en tijgernoten, dan kun je tegen een gunstige prijs een goede voerstek opzetten en onderhouden.

OPPERVLAKTE VOERPLEK

De oppervlakte van een voerplek is afhankelijk van de stekkeuze. Vis ik dichtbij, dan voer ik tot een meter of dertig uit de kant en dat over een lengte van 50 tot soms wel 100 meter. Op grote ondiepe platen maak ik juist een groot vak (50x50 of zelfs 100x100 meter) waarin ik het voer gelijkmatig en lekker wijd verspreid. In een vaargeul smaller dan 60 meter breed voer ik de hele geul aan over een lengte van 50 tot 100 meter. Is de vaargeul heel breed, dan voer ik het talud aan over een lengte van 50 tot 100 meter en 5 meter breed aan de kant waar ik ga vissen. Bij kribben of landtongen kun je simpelweg op één plek voeren: de stroming zorgt ervoor dat het voer zich langzaam over de stek verspreidt. Ook in *holding areas* – zoals wervelden, inhammen, kommen, ondiepe plateau's of diepe kuilen – kun je compact voeren. De vis blijft vaak hangen op deze plekken en komt je voer snel tegen. De diepte waarop ik voer is afhankelijk van het jaargetijde. In het voorjaar en de zomer kan die 60 cm tot 2 meter zijn, in het najaar en de winter varieer ik tussen de 2 en 20 meter.

GROTE VIS SELECTEREN

Ga ik na een voercampagne vissen, dan gebruik ik dezelfde boilies en particles als waar ik mee heb gevoerd.

Karpervissen op groot water is een uitdaging én een avontuur.

>> CONCULLEGA'S

Van concullega's heb je op het grote water niet veel last. Dit type visserij is er een voor doorzetters en vraagt een andere mentaliteit dan op de kleine afgesloten wateren. Grootwatervissers gaan daarbij vaak strategisch te werk en willen elkaar niet in de weg zitten, dus houden ze enkele kilometers afstand tussen de stekken. Ben je vaak aan het water dan kom je elkaar ook echt wel tegen en kun je in goed overleg afspraken maken.

In een ruige setting zijn een ruim landingsnet en dito onthaakmat een vereiste.

Daarbij probeer ik wel de grotere karpers te selecteren door flinke boilies (25 en 30 mm) als haakaas te gebruiken – die grote bollen zitten overigens ook door het kleinere formaat voer gemengd om geen achterdocht te wekken. Met de vistactiek probeer ik eveneens het kaf van het koren te scheiden. Dit doe ik door één hengel in het midden van de voerstek te leggen en de twee andere op de buitenranden te positioneren. Zo verstoor ik de vis voor mijn gevoel het minst en maak je kans op vissen die het te druk vinden op de voerstek of argwanend zijn – vaak de grotere exemplaren. Toch blijft het lastig om echt te selecteren, want de bestanden op groot wa-

ter zijn zo gevarieerd dat je hier bijna geen rekening mee kunt houden. Tijdens de vissesie voer ik nog bij (een mix van particles en boilies) als ik actie krijg. Ook dat is weer afhankelijk van de watertemperatuur. Bij lage temperaturen maximaal 1 kg per hengel, bij hogere waarden kan dit oplopen tot enkele kilo's per hengel.

STEVIG MATERIAAL

De sessie die volgt op een voercampagne op groot water biedt geen garantie voor succes – dit type visserij kan soms erg taai zijn. De aanbeet (of als het meezit: aanbeten) die je krijgt, moet je dan ook zien te verzilveren. Daar hoeft je geen bijzonder ingewikkelde technieken voor uit de kast te halen, maar wel stevig materiaal. Groot water en ruige omstandigheden vragen om spullen die dit aan kunnen. Zelf vis ik met een gevlochten hoofdlijn met kevlar coating van 50/00.

Dat is inderdaad vrij fors, maar lijnbreuk op de basaltkeien overkomt me zo niet snel. Verder gebruik ik een systeem waarbij mijn werpgewicht loskomt bij het drillen of als je vastzit: op groot water liggen te veel stenen en obstakels waaraan je vis kunt verspelen. Daarom vis ik ook met een visveilig systeem zoals de helikopter rig. Mocht onverhoopt lijnbreuk optreden, dan zwemt de vis alleen even rond met de onderlijn. Die laatste houd ik ook simpel. Op mosselbanken vis ik met een pop-up rig, zodat de mossel geen grip krijgt op je haak. Vis je op zand of een zachte bodem, pak dan een soepele onderlijn van ongeveer 20 cm in combinatie met een line-aligner. Kies tenslotte voor goede en scherpe haken in maat 1 tot 4 – zelf pak ik altijd maat 2. Met deze uitrusting en eerder beschreven aanpak kun jij ook aan de slag op het grote water, veel succes!

Een pop-up montage is geschikt om mee op mosselbanken te vissen

